

§ 29.

Det har ofte været Tilfældet, at man fra Smedieværkstedet har havt et Hul anbragt i Væggen ind til Udhvulstleiligheden, hvor der opbevares Foder, for under Smedningen igjennem dette Hul at kunne udstikke Jernstænger og deslige, der ere for lange til at kunne forarbejdes inde i Smedien. At saadanne Abninger ere høist brandfarlige, er indlysende, ligesom ogsaa Anbringelsen af Smediens Dør ud imod andre Bygninger, hvorved ofte under Smedningen Gnister kunne udspringe fra Ambolten og antænde det ligeoverfor værende Tag eller de i Gaarden henliggende Gjenstande, lettelig vil kunne medføre Brandfare.

§ 30.

De særdeles hyppige Brandskader paa Teglværkstederne foranledigede Ministeriet til allerede under 11te Juli 1848 at udstede et Circulaire, der i det Væsentlige indeholdt de her gjentagne Forskrifter. Da imidlertid Brandskadernes Mængde i denne Klasse af Bygninger desuagtet ere meget hyppige og de indsendte Forskrifts-udskrifter have vist, hvor nødvendigt det er at forebygge de ved Teglværkerne hyppigst stedfindende Brandmangler, ere Fordringerne blevne lidet skærpede, s. Ex. ved Reglerne om Fjernelse saavidt muligt af Træværk fra Dvnen, ved Fordringen om, at Toppen af Skuret i lodret Linie bør være fjernet mindst 5 Alen fra den indvendige Side af Dvnmuren, medens det tidligere fastsatte Minimum var 4 $\frac{1}{2}$ Alen, ved Forskriften om Lemme i Skuret (sfr. Cap. III § 53).

Overførelsen af disse Bestemmelser paa Kalfvorne med den tilføiede Skærpelse, at Dvnskuret bør have en Høide af mindst 7 Alen over Dvnen, finder sin Retfærdiggørelse i den langt større Varmegrad, som her maa anvendes.

§ 31.

Den anførte Høide af 16 Alen antages at være tilstrækkelig saavel til at forhindre den Besvær, som den udkastede Røgmasse ellers kunde forvolde, som til at forebygge Brandfare for de nærmest liggende Bygninger (sfr. Kjøbenhavns Byggeslov § 58).

§§ 32—33.

Den i § 32 gjorte Fordring er en naturlig Følge af den Brandfare, som de omhandlede Bygninger ved deres Anvendelse medføre, ligesom Hensynet til Faren for Menneskeliv har hidført den i § 33 givne Bestemmelse.

Da det imidlertid ikke er muligt at foreskrive bestemte Regler for alle forekommende Tilfælde, men samme bør lempes efter de forhaanden værende Omstændigheder, saasom Væretets Beskaffenhed, Beliggenhed, Omfang o. s. fr., er det fundet nødvendigt at overlade de nærmere Bestemmelser til den administrative Myndighed. De Tilfælde af denne Art, som ville forekomme, ville forholdsvis kun være faa.

§ 34.

I Tilighed med de Bestemmelser, der indeholdes for Kjøbstæderne i Anordn. af 6te April 1832 §§ 7, 10, 14 D, 16, og for Kjøbenhavn i Loven af 17de Marts 1856 § 92, er det fundet nødvendigt at optage den Bestemmelse, at de i det Foregaaende foreskrevne Regler angaaende Opførelsen af nye Bygninger ogsaa skulle komme til Anvendelse paa ældre Bygninger, naar disse underkastet Hovedreparation eller Ombygning. For de i Landsbyerne liggende Smedier, der endnu, uagtet Bestemmelsen i Forordn. af 29de Febr. 1792 § 4, ere belagte med Straataag, er det fundet nødvendigt at foreskrive den strengere Bestemmelse, at de skulle forsynes med Teglstag, naar Taget skal omlægges, om end Smedien iøvrigt ikke underkastes Ombygning eller Hovedreparation. Den Udgift, som hermed er forbunden, ansees for ubetydelig i Forhold til den Sikkerhed, som derved opnaaes.

§ 35.

Dispensationer ere hidtil blevne tilstaaede dels af Ministeriet, dels af Amtmændene, hvilke sidste ved Forordn. af 23de Marts 1827 § 17 ere bemyndigede til at dispensere fra den i Pl. af 8de Decbr. 1809 indeholdte Bestemmelse om nye Gaardes og Huses Afstand fra ældre Bygninger, dog at den nye Bygning, skjøndt ikke fulde 50 Alen fra nærmeste Bygning, bør ligge saalangt fra samme, at Amtmanden tilligemed Politimesteren og Brand-